

EU AȘTEPTAM SA VAD UN OM ...

Un oarecare Constantin, om foarte evlavios, locuia în orașul Ancona din Italia și slujea la Biserica Sfântului Întâiului Mucenic Ștefan.

Odată, sfârșindu-se untdelemnul și fiindcă nu avea cu ce să aprindă candelile, le-a umplut cu apă, a pus în ele obișnuitul fitil, le-a aprins și ardeau ca și cum ar fi fost untdelemn în ele. Cu toate că acesta făcea astfel de minuni, ascultați ce smerenie avea. Deoarece fama pentru multele minuni pe care Dumnezeu le lucra prin el, mergeau mulți ca să-l vadă și să ia ceva din harul său. Odată a mers la el și un țăran dintr-un loc mai îndepărtat ca să-l vadă. S-a întâmplat atunci ca Sfântul să fie urcat pe un scaunel de lemn, pentru a pregăti să aprindă candelile. Era foarte mic de statură, cu un trup slab și cu un chip urât. Țăranul cerea cu insistență celor de acolo să-i arate cine este evlaviosul Constantin. Atunci cei de față i l-au arătat pe omul acela care era urcat pe scaun. Țăranul, fiindcă judeca sfințenia omului după construcția trupului, de îndată ce l-a văzut atât de mic și slab, s-a gândit că poate nu este acela despre care auzise că face minuni și este atât de mare și însemnat. Dar când a aflat de la cei de față că acela este cu adevărat evlaviosul Constantin, s-a scârbit de înfățișarea lui și a spus ironic:

– Eu așteptam să vad un om, acesta însă nu are nici o asemănare cu omul.

De îndată ce a auzit aceste cuvinte, omul lui Dumnezeu, a lăsat candelile, a alergat la țăran, l-a îmbrățișat și i-a spus:

– Frate, mult îți datorez pentru cele spuse. Numai tu ai ochii deschiși. **Numai tu ai înțeles cine sunt eu în adevăr.**

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 11 - 17 MAI 2015

Martți 12 mai: Acatistul Sfântului Ioan Valahul	6.30 PM
Vineri 15 mai: Acatistul Sfântului Mina	6.30 PM
Sâmbătă 16 mai: Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 17 mai: DUMINICA ORBULUI DIN NAȘTERE	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A CINCEA DUPA PASTI

In vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau!, căci ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere merinde. Femeia samarineancă l-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinienii. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. Femeia l-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, deci, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia l-a zis: Doamne, văd că Tu ești Prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce l se închină trebuie să l se închine în duh și în adevăr. I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia Care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta este Hristos? Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Ziceau, deci, ucenicii între ei: Nu cumva l-a adus cineva să mănânce? Iisus le-a zis: Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viața veșnică, ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Și mulți samarinieni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisise: Mi-a spus toate câte am făcut. Deci, după ce au venit la El, samarinienii îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii. (Ioan 4, 5 - 42)

SFATURILE UNUI PREOT CATRE ENORIASII SAI

Ce înseamnă „blândețe înșelătoare”?

Este o blândețe fățarnică, prefăcută, afișată pentru un timp și care vânează slava oamenilor. Astfel de blândețe este neplăcută lui Dumnezeu și dăunătoare sufletului omului.

Ce înseamnă „a întreține o discuție cu sufletul”?

În fiecare zi cugetați la ceasul sfârșitului, la despărțirea sufletului de trup și la soarta care îl așteaptă odată cu înălțarea sa la cer. O asemenea cugetare sau „convorbire” purtată cu sufletul ne va îndemna să gândim la el, la neînsemnătatea celor lumești și a celor trecătoare și ne va determina să tindem cu duhul spre cele cerești.

Este bine să îndrumi un om care nu-ți solicită sfatul?

Cuviosul Iosif de la Optina nu îndruma și nu învăța pe nimeni, dacă nu i se cerea sfatul. Părinții de demult nu vorbeau nimic din cele ce țin de mântuirea sufletului, fără să fie întrebați. Ei considerau că aceasta este vorbire în deșert.

Este bine să primim daruri de la alții?

Da. Ava Dorotei spune că acesta este un semn al smerenie. Nu lua însă darul de care nu ai trebuință.

Când gândim eronat despre sfinți?

Avem o gândire eronată despre sfinți și despre viața ascetică atunci când credem că este un drum prea greu și cu neputință de străbătut pentru noi. În acest fel, ne mărginim pe sine. În smerenia noastră amăgitoare, credem că sfințenia este doar destinul unora. Cu toate acestea, viața sfântă, purificarea sufletului este datorica oricărui dintre noi.

Din ce cauză unii oameni duhovnicești nu-i lasă pe alții să se așeze în patul lor?

Este adevărat că oamenii înțelepți ne îndrumă să nu permitem oricui să se așeze în patul nostru, ca să nu fim supuși înrâuririi aceluia.

De la ce vârstă trebuie să țină copiii post?

Nu există o regulă. În orice familie creștină, acest lucru se rezolvă simplu: dacă postesc părinții, postesc și copiii lor. Copiii sănătoși postesc de la vârsta cea mai fragedă.

Care este lucrarea cea mai de seamă în viața duhovnicească?

Lucrarea cea mai de seamă în viața duhovnicească este truda omului depusă pe terenul inimii sale: când se silește să-și ierte vrăjmașii, să nu se răzbune nici măcar în gând, să răspundă răului cu binele.

Când mânia noastră este dreaptă?

Mânia îndreptată împotriva răului și a fărădelegii este una dreaptă. Ea se manifestă firesc, ca urmare a râvnei noastre față de slava lui Dumnezeu. De asemenea, fiind plină de dragoste și dăruire față de aproapele, este lipsită de ură și rachiună. O astfel de mânie are un singur scop - mântuirea păcătosului. Fericitul Teofilact al Bulgariei spune: „Când cineva se supără pe dreptate, spre înțelepțire și râvnă duhovnicească, acesta nu va fi osândit.” Orice altă mânie este judecată neîndoielnic de Dumnezeu.

Sunt plăcute lui Dumnezeu faptele bune săvârșite din constrângere?

Orice fel de constrângeri, chiar și cele care au drept scop determinarea omului la împlinirea binelui, sunt interzise de Biserică. Ele înăspresc caracterul celui silit și nu-i aduc nici un folos, pentru că binele lucrat din constrângere nu este creștinesc.

De ce este zdruncinată uneori credința creștinilor?

Uneori, creștinii sunt zdruncinați în credință când aud afirmațiile ateiste din gura celor depărtați de Dumnezeu. Motivul acestor căderi este faptul că se mulțumesc numai cu o cunoaștere superficială a credinței și nu cercetează adevărurile care stau la baza ei (adică nu citesc cărți sfinte, nu întrebă și nu cer sfaturi de la cei înduhovniciți, iscușiți și încercați). Afirmațiile

necredincioșilor îi iau prin surprindere și, din această cauză, creștinii se clatină în credință. (Sfântul Teofan Zăvorâtul)

Când trebuie hirotoniți candidații la preoție?

Să nu fie hirotoniți mai devreme de 20 de ani. Până atunci însă este bine să se ocupe intensiv cu studiul teologic și să nu aștepte timpul de slujire neînvățați și neinstruiți, fără lucru și fără supraveghere. (Sfântul Filaret al Moscovei)

Dacă vreun creștin a primit la botez un nume necorespunzător (de pildă, păgânesc), cum poate fi acesta schimbat?

Persoana al cărei nume trebuie schimbat să se spovedească și să se împărtășească cu Sfintele Taine. În timpul Spovedaniei și al împărtășirii, preotul să-i dea un alt nume, corespunzător. (Sfântul Filaret al Moscovei)

Ce trebuie să fac când vin împreună cu copiii la biserică?

Când vii împreună cu copiii la biserică trebuie să le supraveghezi purtarea, ca nu cumva, prin strigătele sau jocurile lor, să-i tulbure pe credincioșii care se roagă.

De ce marii nevoitori ne îndeamnă să avem trezvie?

Se cere trezvie de la creștini, pentru ca să nu fie răpiți de cele lumești sau răvășiți de mulțimea lucrurilor și a întâmplărilor, ci să se îndeletnicească mereu cu rugăciunile scurte și cugetările dumnezeiești. (Lunca duhovnicească, cap. 130)

Poate sluji preotul Taina Sfântului Maslu asupra bolnavului aflat în stare de inconștiență?

Ca să poată asista la Taina Sfântului Maslu, bolnavul trebuie să fie spovedit și împărtășit. Potrivit acestui fapt, nu este posibil să se săvârșească Maslul pentru un suferind aflat în stare de inconștiență.

Se cuvine ca preotul să cunune o persoană ortodoxă cu un catolic, sau luteran, sau protestant, într-un cuvânt, cu un sectar?

Cununia celor ortodocși cu persoane de alte confesiuni este posibilă numai atunci când cei din urmă primesc Ortodoxia.

Ne putem ruga pentru binefăcătorul nostru răposat, care este de altă confesiune?

Mereu, când se menționează subiectul respectiv, să ne amintim de Sfântul Filaret al Moscovei care nu nega alternativa rugăciunii ortodocșilor pentru persoanele de alte confesiuni. El accepta săvârșirea acestui fel de rugăciune cu două condiții: a) să se facă în familie, iar nu public; și b) să nu fi existat dispreț vădit din partea răposatului, cât era în viață, față de Biserica Ortodoxă. Totuși, rugăciunea pentru o persoană de altă confesiune trebuie să aibă dezlegarea episcopului locului.

Se cuvine să ne riscăm viața sau este indicat să ne păzim de moarte timpurie?

Când Dumnezeu nu dorește pieirea noastră, când sfârșitul nostru nu aduce folos nici credinței, nici Bisericii, nici aproapelui, nici patriei, atunci să fim convingeți că Domnul „nu vrea moartea păcătosului” și că este în stare să-și schimbe hotărârile luate în privința celor păcătoși. Citim despre Sfântul Atanasie cel Mare cum fugea deseori de prigonitorii săi, care căutau să-l omoare. Sfântul Policarp al Smirnei a ieșit din mijlocul bisericii care urma să se prăbușească. După ce a plecat de acolo, căderea ei i-a nimicit pe mulți. Domnul însuși a propovăduit ucenicilor Săi să nu se supună înaintea de vreme primejdiilor de moarte, iar atunci când vor fi prigoniți într-o cetate, să fugă în alta.

Care sunt bunurile duhovnicești cele mai de seamă?

Bunurile duhovnicești, dăruite nouă de Dumnezeu în Biserică, sunt credința, rugăciunea, Spovedania și împărtășirea cu Sfintele Taine. De asemenea sunt însemnate postul și binefacerile aduse aproapelui. (Sfântul Ioan de Kronstadt)

Valentin Mordasov Pr.

Sfaturile unui preot pentru enoriasii lui, Editura Sophia